

Evangelikus hírmondó

2023. – Reformáció

A Tési Evangelikus Egyházközség lapja

XXI. évf. 2. szám

Hogy tehettek ilyet!?

Ha azt mondom: Blaha Lujza tér, Corvin Nagyáruház, akkor sokakban felidéződik a megszokott kép az alumíniumlemezekkel borított, emeletes épületről, ami fél évszázadon át meghatározta Budapest forgalmas terének látványát. Az idén nyáron viszont végre láthatóvá vált a felújított eredeti homlokzat. Amikor megláttam, szólni sem tudtam a meglepetéstől. Csak az a kérdés visszhangzott bennem, hogy „*Hogy tehettek ilyet?*” Hogy lehetett azt a gyönyörű homlokzatot olyan jellegtelen, sivár borítással eltakarni, a tér ékességét 50 évre így elcsúfítani? Nagy munka volt a felújítás és sokáig kellett várni rá, sokba került, de nagyon megérte!

A reformáció ünnepén hasonló kérdések járnak a fejemben: „*Hogy tehettek ilyet?*” Hogy lehetett az életet megújító, csodálatos evangéliumot emberi rendelkezésekkel és elképesztő félremagyarázással eltakarni, elzárni az emberek elől? Hosszú idő telt el, amíg néhányan ki merték mondani, hogy elő kell hozni újra az eredetit, sokak gyönyörűségére, közkinccsé kell tenni újra Jézus tiszta tanítását! Hadd olvassák a népek saját anyanyelvükön, hadd ismerjék meg a kegyelmes Istent, a megváltás csodáját! A bátor megszólalók közül eleinte többen az életükkel fizettek. Isten, az egyház Ura reformátorunkat, Luther Mártont és munkatársait választotta ki a nagy feladatra, hogy győzelemre vigye a reformáció művét. Hosszú évszázadokig kellett várni, lelki sivárságban, az ítélő Istentől való félelem szorításában, míg végre „felragyogott az igazság napja, és sugari gyógyulást hoztak”! Sokkal több történt, mint amikor egy régi épületet felújítanak az eredeti formájában. Mert az evangélium nem szorult semmiféle renoválásra. Ott volt a takarás alatt teljes csodájával, erejével, tisztaságával – és újra meghódította a világot! Nagy munka volt a reformáció, sokáig kellett várni rá, sokak életébe került, de megérte! A tiszta evangélium ma mindenki számára elérhető. Olvashatjuk anyanyelvünkön a Bibliában, hallgathatjuk a templomokban, taníthatjuk gyermekeinknek. Gyógyíthatja lelkünket, tisztíthatja bűnfoltos életünket, erősítheti reménységünket, békességre és üdvösségre vezethet mindnyájunkat. Hálásak vagyunk azokért, akik véghezvitték a reformációt, de nem őket dicsérjük, hiszen ők csak eszközök voltak abban, hogy Isten mentő szeretetének híre eljusson hozzánk. A reformáció ünnepén is Istent dicsérjük szép énekünk soraival is:

„Ó, zengjen néked szüntelen, Nagy Istenünk, a hála,
Hogy igéd által elvezetsz Az üdvösség útjára!
Ki rátalált e kincsre már, Nem ismer szegénységet,
S nincs, aki el ne nyerhetné E kincset: szent ígédet.” (Ev.Ékv.286/7.)

Dr Zsednai Józsefné

REFORMÁCIÓ ÉS A MEGTISZTÍTOTT ÉLETEK

„Ha pedig a világhoz járunk, ahogyan ő maga a világhoz van, akkor közösségünk van egymással, és Jézusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.” (1Jn 1,7) „A történet szerint egy öregember hegyek között élt fiatal unokájával.

Minden reggel a nagyapa elcsendesedett, és régi, megviselt Bibliáját olvasgatta. Az unokája, aki ugyanolyan szeretett volna lenni, mint ő, mindenben utánozni igyekezett a nagyapját. Egyik nap megkérdezte:

„Papa, én is próbálom olvasni a Bibliát úgy, mint te, de nem értem azt, és amit értek, azt is elfelejtem, amint becsukom. Mire jó a bibliaolvasás?” A nagyapa, aki közben szemet tett a tűzre, csendesen odafordult hozzá, és azt mondta: „Fogd meg ezt a szeneskosarat, menj le a folyóhoz, és hozz egy kosár vizet!” A fiú úgy tett, ahogy mondták neki, bár az összes víz kicsurgott a kosárból, mielőtt visszaért volna a házhoz. A nagyapa nevetett, és azt mondta:

„A következő alkalommal egy kicsit jobban szedd a lábad!”, és visszaküldte azzal, hogy próbálja újra. Ezúttal a fiú gyorsan futott, de a kosár csak üres volt, mire hazaért.

Az öregember végül azt mondta: „Nézd meg a kosarat!”. A fiú ránézett, és a kosár másmilyen volt.

A régi, piszkos szeneskosár helyett egy tiszta kosár volt. „Fiam, ez történik akkor is, amikor a Bibliát olvasod. Lehet, hogy nem érted, vagy nem emlékszel mindenre, de amikor olvasod, az kívül-belül megváltoztat. Ez Isten munkája az életünkben. Ez az, amit csak Isten tud elvégezni, átalakítani bennünket kívül-belül, és lassan Krisztushoz, a Fiához hasonlók leszünk.”

A reformáción gondolkodó modern ember kísértése, hogy az emlékezésében szem elől téveszti a lényegét. Nem elég ugyanis a reformáció felekezeteit, országokat és társadalmakat is formáló hatását szemlélni. Aki idáig jut, az csak a történelmi szintjén marad, holott az Úr nem történészekké, hanem gyermekeivé szeretne formálni. A reformáció ugyanis az Isten Szent Lelkének az egyes emberre kifejtett lelki-szellemi megújulását bontakoztatta ki elsődlegesen. Az evangélium új erővel járta be Európát, majd az egész világot.

A Biblia anyanyelveken való megjelenése mindent megváltoztatott. Az ige megértése, és az annak való engedelmség újjászült életeken keresztül formálta az egyházat.

A méltó emlékezés ma is az az indulat, amellyel elhiszem, hogy élő hit az ige által adatik, mert a „hit hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által.”

Az őt „Sola” által vezérelve méltó az emlékezés, ha megvizsgálom magam: tud-e engem is tisztítani a Szentírás? Miben tisztított, miben újítt meg reformáció havában? Méltó emlékezés, hogy számot vessek: mit jelent személyesen nekem a hit, a kegyelem és Krisztus? Dicsőséget Istennek csak ezek elsődleges ismeretével adhatok.

Friderikusz Nándor

Október 31.

„Emlékezzetek meg előjáróitokról, akik Isten beszédét hirdették nektek, figyeljetek életük végére, és kövessétek hitüket! Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz.” (Zsid 13:7-8)

Mennyi félreértés, hazug hivalkodás, képmutató mellveregetés alkalmává lett az idők folyamán ez a nap. Hadd legyen a saját életem a megdöbbentő példa rá.

Először a protestánsoktól hallottam a reformátorokról, s én is büszke voltam rájuk. Gyönyörködtem a küzdelmükben, lelkesedtem értük, mint az ökölvívókért vagy a futballistákért szokás. Az ő harcuk azonban nem az én harcom volt, s a rájuk való emlékezés csak a pogányságomban erősített meg. Akkoriban papnak szántak. Később a katolikusok irányították figyelmemet a reformátorokra, s rájöttem, hogy nem lehetek csupán távoli szemlélője a nagy küzdelemnek. Megtanultam tőlük harcolni mindenki ellen, aki nem olyan, mint én vagyok. Farizeus módjára viselkedtem. Ekkortájt én akartam pap lenni mindenáron.

Aztán elfelejtettem a reformátorokat, mert szüntelenül saját iszonyatos bűneim forogtak előttem. Nem volt békességem, mígnem egyszer csak felragyogott a szívemben annak az elgyötört arca, aki tegnap, ma és mindörökké ugyanaz: a bűnökéből megszabadító Jézus Krisztus arca. Így talákoztam ismét a reformátorokkal, és testvéreimmé, barátimmá lettek ugyanabban a kegyelemben. Hitük erősítette, tisztította, igazolta a hitemet. Így lettem református lelkipásztor, jóllehet mások szektásnak tartanak. Azóta vallom és hirdetem, hogy aki nem a megtérés, az újjászületés,

a Krisztus megismerése útján kapcsolódik a reformátorokhoz, az vagy pogány vagy farizeus, de semmiképpen sem protestáns hívő.

Te tudod-e, hogy mi vagy?

Szikszai Béni

Egy fogyatkozásod van

Egy fogyatkozása volt csak a gazdag ifjúnak (Mk 10:21), de ahhoz az egyhez ragaszkodott, nem akart róla lemondani még akkor sem, amikor Jézus felhívta rá a figyelmét. Ezért ment el megszorodva. Ne nyugtasd meg magad azzal, hogy kevés bűnöd, csak egy fogyatkozásod van, ne hasonlítsd össze életedet másokéval, nehogy arra a hamis megállapításra juss, hogy nem is vagy olyan bűnös, mint más. Engedj a Szent Léleknek, amikor azt az „egyet” megvilágosítja előtted! Add oda, amihez hozzá van nőve a szíved, amit jobban szeretsz Jézusnál! Az egy bűn nem marad egy: nő, sokasodik, egyik szüli a másikat, s úgy fonódik egyik a másikba, mint a láncszemek. Az első még kedves, féltve őrzött, rejtegetett, a második már utálatos, gyötrő, kízó, amitől szeretnél szabadulni, és csodálkozol, hogy nem tudsz. Kezd előlről: add oda az elsőt, a bálványt, s akkor majd elmarad a többi is!

Csak egy kis kódarab mozdul el a helyéről a hegytetőn, amit talán egy ugrándozó zerge rúgott meg a lábával, s amit gurult lefelé a lejtőn, és mind több és több hó tapadt hozzá, egyre nagyobb lett. Végül mindent maga alá temető hatalmas lavina lett belőle. Mennyi vagyont, családi boldogságot, békességet, üdvösséget temetett már így maga alá a lavinává növekedett „egytelen bűn”. Hány ígéretesen indult keresztyén élet tört derékba „egytelen bűn” miatt, amit nem akartak odaadni Jézusnak!

Szikszai Béni

Alakíts ,formálj engem ,Uram!
A szobrász a márványtömböt nézi
és szeme már a kiformált szobrot látja a kőben ,
melyben majd sokan gyönyörködnek.
A gazda a vetőmagot nézi
s az érett kalászt látja már szeme,
amiből sok embernek lesz kenyere.
Az asztalos a deszkát szemléli
és a szeme látja a kész bútorokat,
melyeket sokan használnak majd.
S míg a mérnök a sebes folyót nézi a hegyekben ,
szeme már az óriás gátat látja,
amely vizet juttat a kiszáradt földekre.
A Megváltó a bűnösre nézett

és szeme már megtérését látta,
átadott életét, amely csak Őt szolgálja.
Ó Uram, bennem, bűnös emberben olyan akarat van ,
amely a te szent akaratod ellen lázadozik.
A márvány enged a szobrász ügyes kezének.
A vetőmag kikel és kalászba szökken.
A deszka sem berzenkedik az asztalos ellen.
A folyóvíz más mederbe folyik majd,
hogya felépítik az óriási gátat.
Ó Uram, végy kezembe és Szentlelked által
teremts újjá engem!
Légy türelmes hozzám ,ne mondj le rólam,
míg olyan nem leszek, amint te akarod. ÁMEN.

(Johnson Gnanabaranan)

Két bejegyzés Pintér Béla, keresztyén énekes internetes blogjából:

EGÉSZSÉGEDRE!

Az ember akkor érzi jól magát, ha kiteljesedhet. Ha azt érezheti, hogy kerek, egész. Az életünk tulajdonképpen arról szól, hogy ezt az egészséget keressük. Bármerre nézünk, nincs teljesség. Hibásak a folyamatok. Mindenben ott sejjik, hogy nem maradéktalanul maradéktalan. Mégis, a teljesség utáni vágyunk visz bennünket előre. Ezért szépítjük a házunkat, ápoljuk azt a szép zöld gyept, ezért fektetünk energiát a kapcsolatainkba, törekszünk a legjobbat, legszebbet nyújtani mindenben. Úgy is, hogy állandóan szembesülünk a tökéletlen, vagy legalább is, a nem tökéletes végeredménnyel. ...és nincs maradéktalanul kész ház, és kibújik a gyom a fűszálak között, és zátonyra futnak kapcsolataink, és sokszor a legjobb tudásunk, szándékunk is kevés.

Fogyatékkal él az ember. Ezért keres, kutat, mint hipochonder a neten. És kénytelen hazudni, ha a teljesség látszatát fent szeretné tartani. Az insta már szétfolyik a puccsítástól, meg a csücsörítéstől, hogy elhitessék velünk a pózolókat, hogy boldogok. Teljesek. ...ja, és a háttér lehetőleg az azúrkék tenger legyen. Úgy teljes a kép. De a kép sosem teljes. A teljesség ugyanis megnyugvást jelent. Révbe érést, „nincs tovább”-ot. Az a nehéz ebben az egészben, hogy a tökéleteset folyton megcsapja a tökéletlenség szele. A teljesség-érzést állandóan ostromolja a fogyatékoság. Miért van az, hogy ha valamit el akarok rontani, akkor ahhoz az is elég, ha csak nem csinállok semmit?! Bezzeg, ha építeni akarok... Át. Kell. Verekednem. Magam. Mindenben, és mindenkin. És még akkor is minimum kérdéses a sikerem. A motivációs trénernek is... Elmenni egy-egy előadásukra, - utazással, belépővel, könyv-megvásárlással, - egy fél fizetésbe

kerül. Aztán maximum odáig jut el a lélek-kurkászásban, hogy rávilágít a hiányosságokra, majd bátorít, jajj, nagyon bátorít, hogy kezd el megoldani a problémáidat. Egyedül. Mindenki úgy akar eljutni, és másokat is eljuttatni a kiteljesedés áldott állapotára, (instás csücsörítőtől a motivációs pénzemberig) hogy az éned, az egyéniséged, az egod megerősítését sulykolja. A teljesség az ego (én) számára megvalósíthatatlan célkitűzés. Lehetetlen küldetés. Az „én” nem juthat teljességre önmagában. Nincs ilyen opció.

A Biblia szerint, ha teljességre akarsz jutni, akkor felejtse el magad. (Ez mondjuk elég erős.) Hagyd abba a tökéletes utáni rohangálást, és ne gyárts magadnak semmilyen idillt, inkább találd meg a „legyártott” elkészült hibátlanságot. A hibátlanság valójában Hibátlanság. Így, nagybetűvel. Mert Ő egy személy. A tökéletesség megtalálása, maga a Vele való találkozás. Tökéletlenségem így nem kikupálódik, és lesz belőle egy olyan-amilyen tökéletesség... Ő nem. Tökéletlenségem egész egyszerűen feloldódik az Ő tökéletességében. Ez a kiteljesedés bibliai receptje.

Jézus azért jött, hogy megkeresse, és megtartsa, ami régen megvolt, csak idő közben elveszett. Ez a megtalálásra váró kincs nem más, mint a teljességünk. Szeretnél kiteljesedni? Igeen! Akkor teljesedj be. Szentlélekkel!

ÓRAÁLLÍTÁS (avagy időtlenből időtlen)

„Ujjaid közül a kor, úgy száll, mint szürke por, és a perc hordja el.” – énekelte anno Máté Péter. ...és valóban, amikor az ember az idő múlásával szembesül, ráébred, hogy nem tud rajta uralkodni. Be lehet osztani, vagy el lehet herdálni, de mindenképpen elfogy. Ugyanúgy, mint minden más is, ami itt a Földön körbe vesz bennünket. Nem szeretjük az olyan dolgokat, amik felett nincs hatalmunk. Az Ember úgy van megalkotva, hogy uralkodni, befolyásolni tudjon. Az Istentől való elszakadásunk megfosztott bennünket az uralkodás jogától. Istentől távol (bűnben) élni, jogfosztott állapotot jelent. Ez az állapot megoldásért kiált. ...és bár próbálja, mégsem érezheti teljesnek magát az Ember, csakis teremtetségének eredeti állapotában. Amikor nem ő függ a dolgoktól, hanem a dolgok függenek tőle. Amikor uralkodhat, kézben tarthat, meghatározhat.

Amikor örök ideje van. Amikor csak a VAN van. Ez az Ember eredeti létformája. Ebbe a helyzetbe az idő nem fér bele. Jézus jött, és megállította az órát. ...és bár földi viszonyok között az még jár, a szerkezet ketyeg, de az Öröklét ténye, amivel berobbant Isten szeretete ebbe a korlátolt világba, simán felül írja azt a néhány évet, amit fizikai értelemben életnek hívunk. Aki hisz, az ebben az időtlenségben él. A hit több valami eljövendő várásánál. A hit a reményelt dolgokat valóságosnak látja és a nem láthatókról meg van győződve. (Zsid. 11:1) A hit állapota a VAN állapota. Hitre jutva megáll az idő. Na, kérem szépen, ez aztán az igazi óraállítás.

Ettől függetlenül, szombatot átállítottuk az órát. Nyerünk egy órát. Az is valami.

Mi újság van (egy)házunk táján?

- △ Az új tanévvel a vasárnap délelőtti gyermekbibliai kör is újraindult. Hívunk minden általános iskolás korú gyermeket, legyen részese ennek a vidám csapatnak.
- △ Szeptember 30-án Lucfalvára utaztunk a gyülekezeti kishusszal az EKE őszi csendesnapjára.
- △ Októberben újraindultak a bibliaórák: keddenként 17.00 órakor, egyelőre a parókián.
- △ Október 14-én a Deák téri evangélikus templomban megrendezett Országos Evangélizáción vettünk részt többen gyülekezetünkben.
- △ A középiskolások ifjúsági alkalmi alkalmi októberben kezdődtek el, melynek időpontja többnyire a vasárnap délután.
- △ Emberi számítás szerint az idej utolsó fűnyírás is lezajlott a temetőben és a templomudvaron egyaránt, köszönjük az idej segítő munkáját: Barta Benedek, Göncz László, Diósi Kálmán, Stanka Erika, Mail József, Patonai Zoltán, Nagy Roland, Varga László, ifj Varga László, ifj Bódai László, Kubik Zoltán, Rotter László, Karker Norbert, Szuhács Patrícia
- △ REFORMÁCIÓ ISTENTISZTELET: október 31-én kedden, 14.00 órakor a templomban
- △ November 11-én, este 6 órakor a sári evangélikus templomban Pintér Béla koncert lesz, szeretnénk többen is lemenni, jelezze, aki csatlakozni szeretne!
- △ November 19-én, vasárnap délután 5 órakor a Budapest Sportcsarnokban lesz nagyszabású evangélizáció, ahol Billy Graham unokája Will Graham elkészíti az ígét, illetve a The Afters együttes mellett több hazai előadó és egy 500 fős kórus is énekel majd. Ide is indulunk többen, a belépés ingyenes, még lehet csatlakozni, a kishusszal 3 hely van még.
- △ Útmutató és naptár már előjegyezhető 2024-re, a karzat alatti asztalon elhelyezett lapon tud feliratkozni, aki kér.